

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116213300
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3116213300.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho, sudkyne Mgr. Zuzany Holúbkovej a sudkyne JUDr. Gabriely Janákovcej vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti S.: E., nar. XX.XX.XXXX a U., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom u matky, obaja zastúpení kolíznym opatrovníkom, Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, deti rodičov: matky U. V., štátnej občianky Slovenskej republiky, bytom Y. XXX a otca C.. E. S., štátneho občana Slovenskej republiky, bytom M., I. XX, o návrhu matky na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, na zvýšenie výživného a o návrhu otca na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, na zníženie výživného a na úpravu styku otca s maloletým dieťaťom, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 4. septembra 2019, č.k. 26P/65/2017-526, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1.1 Okresný súd napadnutým rozsudkom zmenil zverenie maloletého E. zo starostlivosti otca do starostlivosti matky (výrok I.), určil výživné zo strany otca na maloletého E. sumou 160 eur mesačne za obdobie od podania návrhu (1.7.2016 do 31.08.2018) a sumou 200 eur mesačne počnúc od 1.9.2018, kedy maloletý nastúpil na strednú školu (výrok II.) a zvýšil výživné na mal. U. zo sumy 50 eur na sumu 160 eur mesačne počnúc podaním návrhu (1.7.2016) (výrok III.). Ďalšími výrokmi rozhodol o splácaní dlhu na výživnom na mal. E. vo výške 5.679,61 eur po 157,77 eur mesačne a dlhu na výživnom na mal. U. vo výške 4.290 eur po 119,17 eur mesačne. Samostatnými výrokmi zamietol návrh otca na zníženie výživného pre mal. U. a návrh otca na úpravu styku s mal E.. O trovách rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov nárok na ich náhradu nepriznal.

1.2 Východiskom rozhodnutia bola posledná súdom prijatá úprava práv a povinností rodičov k maloletým, ku ktorej došlo na základe rozvodového rozhodnutia OS Košice I. zo dňa 5.1.2012. Uvedeným rozhodnutím bolo rozvedené manželstvo rodičov, maloletý E. bol zverený do starostlivosti otca a maloletá U. do starostlivosti matky, s tým, že na ňu bola otcovi určená vyživovacia povinnosť 50 eur mesačne. Rozvodovým rozsudkom bolo upravené aj stretávanie sa s deťmi. Následne v roku 2016 nariadil OS Košice I. predbežné opatrenie, ktorým zveril maloletého E. do starostlivosti matky a otca zaviazal prispievať na jeho výživu minimálnym výživným.

1.3 Napadnuté rozhodnutie bolo v otázke výživného (odvolaním namietaná otázka) založené na právnom posúdení podľa § 62 ods. 1 - 5, § 63 ods. 1, § 75 ods. 1 a § 78 ods. 1 Zákona o rodine.

1.4 Súd prvej inštancie konštatoval podstatnú zmenu pomerov odôvodňujúcu zvýšenie výživného na strane maloletej U. v tom, že je vekovo staršia, vzrástli jej náklady spojené s návštevou druhého

stupňa ZŠ, navyše mimo miesta jej bydliska, rovnako vzrástli náklady na jej stravu, oblečenie, hygienu, zdravotnú starostlivosť a pod.. Zatiaľ, čo pri predchádzajúcej úprave výživného mala maloletá U. necelých F. rokov, navštevovala P. ročník ZŠ, v súčasnosti má viac ako X. rokov a od 09/2019 navštevuje Y. ročník ZŠ.

1.5 Ohľadom určenia výživného na mal. E. súd prvej inštancie považoval za podstatné východisko, že od podania návrhu na určenie výživného na súd do 31.08.2018 navštevoval druhý stupeň ZŠ mimo miesta bydliska a od 01.09.2018 navštevuje strednú školu v Z.. Zohľadňujúc potreby dieťaťa vo veku maloletého určil výživné na obdobie návštevy základnej školy vo výške 160 € mesačne a na obdobie návštevy strednej školy vo výške 200 € mesačne.

1.6 Na strane matky súd prvej inštancie zistil, že v čase posledného rozhodovania súdu o výživnom bola matka zamestnaná a dosahovala priemerný čistý príjem v období od 08/2010 do 07/2011 vo výške 436,60 € a mala vyživovaciu povinnosť k maloletým U. a E., ktorý bol zverený do osobnej starostlivosti otca s tým, že matke výživné nebolo určené. V súčasnosti je matka maloletého zamestnaná s príjmom za rok 2015 vo výške 3.739,920 € (cca 311 € mesačne), za rok 2016 vo výške 6.970,48 € (cca 580 € mesačne), za rok 2017 vo výške 7.585,47 € (cca 632 € mesačne) a v období od 01/2018 do 05/2018 vo výške 4.547,20 € (cca 909 € mesačne). Matka poberá prídavok na dve deti. V roku 2016 uzatvorila nové manželstvo. Manžel matky je od 01.05.2018 zamestnaný s priemerným príjmom od 05/2018 do 05/2019 vo výške 11.751 € (cca 979 € mesačne). Matka s maloletými deťmi a manželom bývajú v rodinnom dome, ktorý majú s manželom v podielovom spoluvlastníctve. Na kúpu a prerábanie i zobrali viac úverov, hypotekárny, ktorý splácajú po 180,- €, spotrebný z VÚB banky splácajú po 250,- €, ďalší zo Slovenskej sporiteľne splácajú po 29,36 €. Okrem toho si zobrali spotrebný úver v Tesco, tento splácajú po 30,- € a v Quatre, tento splácajú po 12,- €, tieto si zobrali na zariadenie domu. Matka detí cestuje do práce v Z. z Y., na PHM vynakladá cca 80,- € mesačne. Za smeti platia 75,- € ročne a daň 8,- €. Manžel matky má z predošlého vzťahu dve mal. deti nar. 2002 a 2005, pričom jedno je zverené svojej matke a druhé je v starostlivosti otca.

1.7 Na strane otca súd prvej inštancie konštatoval, že jeho príjmy v roku 2010 predstavovali čiastku 13.793,50 €. Otec vo svojej výpovedi uviedol, že je živnostník a jeho mesačný príjem činí cca 800,- €. Otec detí uzatvoril dňa 27.05.2017 nové manželstvo. Súčasná manželka otca bola s účinnosťou od 12.12.2016 zaradená do evidencie uchádzačov o zamestnanie bez nároku na dávku v nezamestnanosti. Od 01.06.2015 do 31.05.2017 poberala dávku v hmotnej núdzi, naposledy vo výške 61,60 €. Od 01.03.2016 do 30.11.2016 poberala peňažný príspevok na opatrovanie naposledy vo výške 17,31 € mesačne na opatrovanú matku otca. Otcovi detí pribudli vyživovacie povinnosti k maloletým Z. a Z. S., obe narodené 16.02.2019. Otec detí je výlučným vlastníkom bytov č. XX a XX v M. - F. a dvoch radových T.í v k.ú. B., M. - F.. Ďalej je výlučným vlastníkom stavby - obchodnej jednotky s.č. XXXX, k.ú. B., M. - F.. Byt č. XX a obchodnú jednotku otec detí nadobudol na základe darovacej zmluvy X. zo dňa 18.09.2015. Druhý byt nadobudol na základe zmluvy o prevode vlastníctva bytu X. zo dňa 02.08.2010. T. súp. č. XXXX nadobudol na základe kúpnej zmluvy X. zo dňa 28.11.2012 a T. súp. č. nadobudol na základe zámennej zmluvy X. zo dňa 30.11.2000. Z daňového priznania k dani z príjmov FO za rok 2015 otca detí sú zrejme príjmy vo výške 13.450,- €, výdavky 10.859,53 €, základ dane 2.590,47 €, daň 492,18 €. Z daňového priznania otca detí k dani z príjmov FO za rok 2016 sú príjmy vo výške 11.050,- €, výdavky 11.026,56 €, základ dane 23,44 €, daň 4,45 €. Z daňového priznania k dani z príjmov FO za rok 2017 otca detí sú zrejme príjmy vo výške 12.706,35 €, výdavky 12.442,30 €, základ dane 254,05 €, daň 50,15 €. Z daňového priznania k dani z príjmov FO za rok 2018 otca detí sú zrejme príjmy vo výške 11.050,- €, výdavky 8.080,30 €, základ dane 2.961,70 €, daň 562,72 €. Otec detí je vedený ako držiteľ osobného motorového vozidla Citroen Berlingo od 11.05.2007.

1.8 Čo sa týka majetkových a zárobkových pomerov otca maloletej, vykonaným dokazovaním súd zistil, že otec maloletej je SZČO, pričom jeho príjmy pozostávajú len z prenájmu nehnuteľností. Z uvedeného sú zrejme nízke príjmy otca z podnikania. Otec v písomnom vyjadrení uviedol, že do práce nemusí chodiť „od....do“. Náplňou jeho živnosti je od zháňania podnájomníkov, ak nejaký odstúpi, až po bežné údržbárske práce a úpravu zelene súvisiacej s budovou, takže vykonávať ich môže, kedy uzná za vhodné a potrebné. A keďže aj jedno, aj druhé nie je potrebné stále, je väčšinou doma. Vzhľadom na uvedené súd nemohol akceptovať len príjmy otca z prenájmu, a to najmä za situácie, že vykonaným dokazovaním sa súdu podarilo zistiť voľné pracovné miesto na internetovom portáli www.profesia.sk podľa doterajšej praxe otca, z ktorého by otec mohol získať celkovú mzdu obchodného zástupcu pre spoločnosť I. od

1.200,- € do 2.000,- € brutto, keďže jeho podnikanie si nevyžaduje jeho každodennú aktívnu účasť a otec má i takýmto spôsobom možnosť zabezpečiť si finančné prostriedky, ktoré by následne mohol použiť na plnenie vyživovacej povinnosti, keďže povinnosťou každého rodiča je vyvinúť maximálne úsilie, aby si mohol plniť vyživovaciu povinnosť voči svojmu maloletému dieťaťu. Ďalej súd prvej inštancie zastával názor, že otec má možnosť zabezpečiť si aj ďalšie finančné prostriedky z prenájmu jeho ďalšieho bytu, a to vo výške od 400,- € do 600,- €, prípadne aj viac v zmysle oznámení realitných kancelárií a za prenájom T.e 50,- €, keďže otec má dve T.. Ohľadom investovania nemalých finančných prostriedkov, ktoré otec získal od svojej matky súd prvej inštancie poukázal na prednosť výživného pred ostatnými výdavkami rodičov. Súd prvej inštancie mal ďalej pochybnosti o potrebe poskytnutia 1.200 € otcovi zo strany jeho sestry, pretože sestra otca má sama finančné problémy, nakoľko má dlh na zdravotnej poisťovni vo výške 4.391,73 € a v Sociálnej poisťovni 1.058,12 €. O majetkových pomeroch otca podľa súdu prvej inštancie svedčilo aj to, že bol so svojou manželkou na dovolenke v Grécku a aj na Slovensku. Otec síce v konaní tvrdil, že dovolenku v Grécku zaplatila jeho mama a druhá mala stáť cez Zľavomat 99,- €, ale tieto skutočnosti, okrem svojho tvrdenia, žiadnym spôsobom nepreukázal. Okrem uvedeného súd pri posúdení vyživovacej povinnosti otca zohľadnil skutočnosť, že otec sa žiadnym spôsobom nepodieľa na výchove maloletej a jej brata a starostlivosť o nich zabezpečuje ich matka spolu so svojim manželom. Napokon súd prvej inštancie prihliadol aj na to, že manželka otca bola dlhodobo nezamestnaná napriek tomu, že je vyučená ako zdravotná sestra, ktorých je v zdravotníctve nedostatok. Okrem z príjmu z podnikania tak súd prvej inštancie konštatoval na strane otca potenciál dosahovať aj ďalší príjem z pracovného pomeru vo výške od 1.200,- € do 2.000,- € brutto a ďalší príjem z prenájmu bytu a T.

1.9 Vzhľadom na určenie, resp. zvýšenie výživného odo dňa podania návrhu rozhodol súd aj o výške nedoplatku na zvýšenom výživnom ku dňu rozhodnutia a o povolení jeho splácania v splátkach.

2.1 Proti rozsudku podal odvolanie otec, ktorý nesúhlasil s rozhodnutím ohľadom výživného na mal. deti. Namietal, že súd prvej inštancie nezohľadnil správne výšku príjmov rodičov, ako prvoradú skutočnosť, z ktorej by mal súd pri rozhodnutí o výživnom vychádzať. Z daňových priznaní otca za posledných 10 rokov späťne jasne vyplýva, že jeho priemerný mesačný príjem predstavuje priemerne 262 €. V skutočnosti je jeho príjem 250 až 300 € a spolu s príjmom jeho súčasnej manželky, ktorý poberá na deti vo výške 325 € je to maximálne 625 € mesačne. Táto suma je k dispozícii v rodine otca. Na druhej strane matka s jej terajším manželom majú spolu priemerný čistý mesačný príjem 1734 €. Je tu teda jasný nepomer príjmov na strane rodičov, ktorý je potrebné zohľadniť. Otec poukázal na to, že v rokoch 2009 a 2010, teda ešte počas spolužitia s matkou maloletých prežívali iba vďaka finančnej podpore zo strany matky otca, ktorá už nežije. Príjmová situácia sa u neho od uvedeného obdobia príliš nezmenila a od roku 2005 pozostáva jeho príjem výlučne len z prenájmu priestorov. Čo sa týka potenciálneho zvýšenia príjmov súd prvej inštancie podľa otca pristúpil jednostranne iba k možnostiam zvyšovania na jeho strane pričom možnosti zvyšovania príjmu na strane matky vôbec neriešil. Pokiaľ by tu mala existovať konštatovaná možnosť zamestnať sa na voľné miesto s príjmom 2000 € mesačne, je táto možnosť rovnako daná aj na strane matky a jej súčasného manžela. Súd prvej inštancie podľa otca vôbec nebral do úvahy, či by mal možnosť sa zamestnať na takéto voľné miesto v jeho pred dôchodkovom veku XX rokov a prakticky nulovou praxou. Ďalej otec poukázal na to, že so súčasnou manželkou majú niekoľkomesačné Y., ktoré vyžadujú obrovskú starostlivosť. V tejto súvislosti poukázal na nedostatočnú podporu zo strany štátu a aj nevyhnutnosť sriedať sa pri starostlivosti o Y., keďže nemajú nikoho kto by im so starostlivosťou pomohol. Na zaplatenie opatrovateľky bohužiaľ financie nemajú. Popri tejto starostlivosti o deti rieši otec aj úkony spojené s prenájomom jeho budovy a je nemysliteľné, aby pritom ešte chodil niekde do práce. Rovnako jeho manželka na materskej pracovať v súčasnosti nemôže. Naproti tomu na strane matky maloletých, ktorá má v starostlivosti väčšie deti sú možnosti zvýšenia z jej príjmu a príjmu jej manžela veľké. Otec ďalej poukázal na svoju zmenenú pracovnú schopnosť v dôsledku vrodeného šedého zákalu, ktoré postihnutie je trvalé a spôsobuje mu problémy pri šoférovaní. Preto je pre neho nevhodná práca, pri ktorej sa vyžaduje šoférovanie.

2.2. Podľa otca súd prvej inštancie nedostatočne prehodnotil majetkové pomery oboch rodičov, keď jeho majetkové pomery precenil, a pritom sú zhruba rovnaké ako pomery matky. Nepovažoval za správny záver súdu prvej inštancie o možnosti prenájmu jedného bytu a T., pretože byty, ktoré vlastní sú vedľa seba a užíva ich s terajšou rodinou súčasne. Spolu majú X izieb čo je pre X. rodinu primerané a nejedná sa podľa otca o nadštandard. Vo vedľajšom byte po octovej matke má uskladnené veci potrebné k bežnému životu. Nepovažoval za po opodstatnené, aby svojej rodine znížil komfort bývania a druhý byt prenajal, keď to isté môže urobiť aj matka maloletých, môže prenajať jedno poschodie domu a

takto si zvýšiť príjem, čo sa bežne nerobí. Obdobná situácia je vo vzťahu k druhej T. otca, keď túto potrebuje na uskladnenie vecí potrebných pre prevádzku prenajímanej budovy. Aj tu podľa otca platí, že rovnako by mohla zvýšiť svoj príjem matka. Otec skonštatoval, že on so svojou rodinou využíva pre život menšiu plochu pozostávajúcu z Y. bytov a Y. T.i, než matka maloletých v novom dome s pozemkom pri obdobnom počte osôb. Otec považoval za nevyhnutné aby boli objektívne posúdené životné podmienky a životný štandard na strane oboch rodičov. V ďalšom obsahu odvolania otec poukázal na to, že súd nedostatočne zohľadnil jeho životné náklady a neponechal mu ani životné minimum, keď rozhodol o výživnom, ktoré je pre neho likvidačné, ohrozuje jeho zdravie a základné potreby, a zdravý vývoj jeho malých detí. Svoje životné náklady ako aj náklady celej jeho domácnosti a jej členov otec v ďalšom obsahu odvolania podrobne špecifikoval. Takto dospel k záveru že nevyhnutné mesačné výdavky jeho súčasnej rodiny predstavujú 1.161 € a príjem iba 625 €. Uvedené nie je možné riešiť inak ako zadlžovaním sa a vylučuje platenie výživného tak ako o ňom v extrémnej výške rozhodol súd prvej inštancie. Naopak, považoval za dôvodné aby bolo výživné na maloletých z jeho strany znížené. Inak sa úplne opomínajú a nerešpektujú potreby jeho ďalších dvoch narodení detí v celkovej výške približne 400 EUR mesačne. Záverom odvolania poukázal otec na to, že pri návštevách maloletých v jeho domácnosti cez prázdniny a na Vianoce 2019 dostali od neho obe deti finančnú pozornosť a darčeky v rámci jeho možností. Konanie matky ktorá si zobrala 5 pôžičiek považoval za nezodpovedné.

2.3. Vzhľadom na to, že otec považoval majetkové pomery matky za dostatočné na zabezpečenie všetkých potrieb ich spoločných detí žiadal aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil, a aby následne bola súdom určená vyživovacia povinnosť na jeho strane znížená.

3.1. Matka vo vyjadrení k odvolaniu považovala otcove odvolanie za nedôvodné a žiadala napadnuté rozhodnutie potvrdiť. Poukázal na to, že svoj príjem v súdom zistenej výške dosahuje aj vďaka tomu, že sa snaží zarobiť viac prácou nadčas a cez víkendy. Pôžičky, ktoré majú, si boli nútení s manželom zobrať, pretože nemali kde bývať. S manželom kúpili 130 ročný dom za 8.000 eur, lebo na iný nemali a tento nevyhnutne potreboval rekonštrukciu. Bolo nevyhnutné ho zrekonštruovať tak, aby v podkroví mohli mať 3 deti svoje izby. V ďalšom obsahu vyjadrenia matka zaujala postoj k otcom tvrdenej možnosti zvýšiť si príjem napr. prenájmom horného poschodia, vedľajšej stavby a pod.

4.1. V ďalších vyjadreniach v odvolacom konaní zotrvali rodičia na svojich dovtedajších stanoviskách.

5.1. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v zmysle ust. § 380 ods. 1 CSP v spojení s § 59 a nasl. CMP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť podľa § 387.

5.2. Napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza ohľadom príjmových pomerov otca nielen z jeho reálne zistených príjmov, ale aj z príjmov, ktoré súd na jeho strane považuje za dosiahnuteľné. Uvedený postup umožňuje ust. § 75 ods. 1 prvá veta Zákona o rodine, podľa ktorého pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

5.3. Citované ustanovenie stanoví ako určujúce kritériá pre posudzovanie výšky výživného na strane povinnej osoby nielen majetkové pomery, teda aktuálnu výšku príjmu a hodnotu majetku, ale aj schopnosti a možnosti povinného. Aj keď teda majetok povinného a najmä jeho reálny aktuálny príjem nie je dostatočný na určenie výživného vo výške zodpovedajúcej potrebám oprávneného, môže byť určené výživné aj v takej výške, že preukázaný existujúci príjem povinného na plnenie takto stanovenej výšky výživného nepostačuje. Podmienkou takejto zdanlivej disproporcie je, že na strane povinného sú objektívne dané také schopnosti a možnosti, že by mohol dosahovať aj príjem vyšší ako reálne má, no iba z dôvodov na jeho strane tomu tak nie je. O takúto situáciu sa jedná aj v posudzovanom prípade. I keď je príjem dosahovaný otcom pre plnenie určeného, resp. zvýšeného výživného nepostačujúci, je na jeho strane rozhodujúce, že sa jedná o muža v produktívnom veku bez takých zdravotných problémov, ktoré by mu nad rámec jeho súčasných aktivít bránili dosahovať ešte ďalší príjem z pracovnej činnosti. Rovnako je na jeho strane daná možnosť dosahovať ďalší príjem y prenájmu bytu.

5.4. Odvolací súd sa stotožňuje so súdom prvej inštancie, že otcove aktivity, ktoré vykonáva v súvislosti s dosahovaním príjmu z prenájmu, teda bežná údržba prenajímaného objektu a administratíva súvisiaca s nájmmami, nie sú tak časovo a organizačne náročné, že by na strane otca nebol priestor vykonávať popri

nich prácu v pracovnom pomere. Sám otec sa v tomto smere vyjadril, že aktivity spojené s prenájmom sú časovo flexibilné a nezaberajú podstatnú časť jeho času. Pri ďalšej práci v pracovnom pomere sa pritom nemusí jednať priamo o riadiacu funkciu, na ktorú sa otec podľa svojich vyjadrení necíti kvalifikovaný. Nie je dôvod predpokladať a ani otec netvrdil, že by nebol schopný zabezpečiť potreby svoje a potreby svojej súčasnej rodiny. Pre zabezpečenie prostriedkov na plnenie výživného podľa napadnutého rozhodnutia (spolu 360 € mesačne) by tak na jeho strane postačovalo, aby sa zamestnal hoci za minimálnu mzdu, alebo len na čiastočný pracovný úväzok. Pokiaľ sú otcove schopnosti dostatočné na to, aby administratívne zabezpečil prenájom svojej nehnuteľnosti a jej bežnú údržbu, nepochybne sú dostatočné aj na druhy prác, ktoré sú spravidla odmeňované minimálnou mzdou. V tomto smere nie je dôvodný ani poukaz otca na to, že jeho zamestnanie popri prenájme znemožňuje aj vyťaženosť starostlivosťou o nedávno narodené Y.. Odvolací súd nespochybňuje, že sa jedná o aktivitu náročnú, ako po stránke časovej, fyzickej aj psychickej. Súčasne však nemožno opomínať, že starostlivosť o dieťa by mala rodiča na druhej strane mimoriadne naplňovať, čo uvedenú záťaž nemalou mierou kompenzuje. Pokiaľ by iní rodičia Y. v obdobnej situácii pristúpili k tomu, že pre náročnosť starostlivosti o Y. by obaja nemali príjem zo zamestnania, boli by takéto rodiny v zásadnej miere nevyhnutne vystavené ohrozeniu chudobou. Takáto situácia však nie je a aj v prípade rodičov Y. s obmedzenými možnosťami pomoci v starostlivosti o deti je jeden z rodičov zamestnaný. Rovnako nedôvodný je poukaz otca na svoj vek XX rokov, v ktorom sa umelo situuje do pozície starého človeka.

5.5. Vzhľadom na uvedené bolo správne u otca vychádzať pri určení, resp. zvýšení výživného prinajmenšom z príjmu, ktorý by popri súčasných príjmových a majetkových pomeroch dosahoval, pokiaľ by poberal aspoň minimálnu mzdu. Alternatívou je aj súdom prvej inštancie zmieňovaná možnosť získania príjmu z dispozície s druhým bytom vo vlastníctve otca. Výživné na dieťa je natoľko prednostným výdavkom rodiča, že pred jeho plnením nemôže byť uprednostnené zvýšené pohodlie rodiča. Potreba užívať súčasne dva byty spolu s piatimi izbami nie je ani pri štvorčlennej rodine rozhodne nevyhnutnosťou. Aj tu súd prvej inštancie správne videl na strane otca potenciál zlepšenia jeho finančnej situácie.

5.6. Pokiaľ otec opakovane poukazyval na to, že na strane matky sú možnosti zlepšenia jej príjmovej situácie vôbec neskúmal a nezohľadnil, je potrebné uviesť, že na strane matky z ničoho nevyplývala taká rezerva jej možností, najmä časových ale ani kvalifikačných, z ktorej by vyplývalo, že ňou dosahovaný príjem nezodpovedá jej schopnostiam a možnostiam. Naopak, len vďaka vyššiemu pracovnému nasadeniu v práci dosahuje matka svoj súčasný príjem. Obdobne jej manžel získaval príjem aj prácou v zahraničí. Oboje je na úkor času spoločne tráveného s rodinou. Aj pri tomto zvýšenom úsilí pritom zabezpečujú svoje bývanie a bývanie troch detí len s pomocou zadĺženia.

5.7. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že matka pri starostlivosti o rodinu a deti vynakladá s pomocou jej súčasného manžela maximálne možné úsilie na zabezpečenie potrieb detí, a to tak formou každodennej starostlivosti ako aj zabezpečením finančným. Na strane otca tento záver nebolo možné prijať a správne bola na jeho strane konštatovaná rezerva jeho možností a schopností, ktorá mu umožňuje podieľať sa na výžive svojich detí formou platenia výživného v takej výške ako určil súd prvej inštancie.

5.8. Na strane otca sú možnosti a schopnosti plniť výživné vo výške podľa napadnutého rozhodnutia a rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo preto z hľadiska výživného správne. Ani v ostatnom obsahu napadnutého rozhodnutia odvolací súd nezistil pochybenie súdu prvej inštancie, a preto napadnuté rozhodnutie potvrdil.

6. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52 CMP.

7. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde,

ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).